

"בדל שולחן ערוך"

"Shulhan Arukh" Stamp

72

15.3.67

ה ש י ר ו ת ה ב ו ל א י

תל אביב - יפו - ירושלים - חיפה - טבריה - נתניה - באר שבע - נ.ת. לוד

PHILATELIC SERVICES

JERUSALEM • ISRAEL

לפני ארבע מאות שנה, בשנות שכ"ה–שכ"ו (1565/6), הופיע בוונציה ספר של ר' יוסף קארו, מגדולי חכמי צפת, "שולחן ערוך", שנועד להיות לספר המסכם את ההלכה הנוהגת בעם ישראל בזמן שאין בית המקדש קיים. הספר נערך – כדוגמת ספר הטורים לר' יעקב בן-אשר, שקדם כמאתיים וחמישים שנה ל"שולחן ערוך" – בארבעה חלקים: א) "אורח חיים", הכולל הלכות התנהגותו היום-יומית של היהודי, תפילות ברכות, שבת ומועדים; ב) "יורה דעה", הכולל הלכות איסור והיתר, כגון שחיטה, מאכלות אסורים ומותרים, טומאה וטהרה ועוד; ג) "אבן העזר" – הלכות אישות, כמו נישואין וגירושין, ייבום וחליצה; ד) "חושן המשפט" – ענייני בית הדין, מקח וממכר, נזיקין, ירושות וכדומה. בניגוד לאריכותו של ספר הטורים, המאריך בדיון בחוקים, מצטיין ה"שולחן הערוך" בקיצורו ובתמציותו השימושית.

מחבר הספר, ר' יוסף קארו נולד בספרד בשנת רמ"ח (1488), ובהיותו בן ארבע יצא הוא והוריו עם גולי ספרד. שנות ילדותו ובגרותו עברו עליו בטורקיה, ולבסוף עלה לארץ-ישראל וקבע את מושבו בצפת, שהיתה אז מרכז רוחני ליהדות כל התפוצות. שם ישבו גדולי ההלכה כר' יעקב ב"ר, שניסה לחדש את סמיכת החכמים כבימי התלמוד, ור' יוסף קארו היה ממוסמכיו הראשונים. שם פעלו גם גדולי המקובלים, ור' יוסף היה לראש הישיבה ולראש בית הדין. כאן חיבר את ספריו הגדולים בהלכה: "כסף משנה" על "משנה תורה" להרמב"ם, "בית יוסף" על ספר הטורים ואת "שולחן ערוך", שבעיקרו הוא תמצית מעשית של מסקנותיו בספר "בית יוסף". השיב תשובות לשואליו מקצות הארץ, אף רשם דברי תורה על דרך הסוד והקבלה בספר חזיונותיו, "מגיד מישרים". נפטר בשנת של"ה (1575) ונקבר בצפת.

מגמתו העיקרית בספר "שולחן ערוך" היתה לערוך ספר המחייב את כל תפוצות ישראל והמגיש את ההלכה לפי מסקנותיהם של הדיונים והחידושים, שנתחדשו בספרות ההלכה לאחר "משנה תורה" של הרמב"ם ולאחר ספר הטורים. המגמה הושגה הודות להגהותיו של ר' משה איסרלס, מגדולי חכמי פולין בדורו של ר' יוסף קארו, שהוסיף את הגהותיו ל"שולחן הערוך", כדי לשקף את מנהגי יהדות התפוצות האשכנזיות ומסורתה, שלא הובלטו במידה מספקת בחיבורו של ר' יוסף קארו ה"ספרדי". הגהותיו של ר' משה איסרלס (רמ"א), הידועות גם בשם "מפה" (המכסה את ה"שולחן הערוך"), נדפסות במהדורות הרבות של "שולחן ערוך" באותיות קטנות בגוף החיבור, וע"י כך משמש החיבור השלם כספר פסקים עיקרי לכל עדות ישראל.

form the work was meant primarily for Sephardic Jewry, living on the shores of the Mediterranean. However, it was soon supplemented and made applicable to the Jews of northern, central and eastern Europe by Rabbi Moshe Isserles, one of the leading sages of Polish Jewry. He completed Rabbi Yosef's "Set Table" with his own comments, known as the MAPPA ("Tablecloth"). The latter is usually printed in smaller type together with the text of the SHULHAN ARUKH proper, and the combined work has now served for several hundred years as the authoritative guide to the traditional Jewish way of life.

THE SHULHAN ARUKH ("The Set Table") was first published in Venice four hundred years ago (1565/6) and immediately became the definitive code of Jewish life and law which, with certain modifications, it still remains for observant Jewry. Modelled on the TURIM ("Rows"), an earlier (14 century) code by Rabbi Yaaqov ben Asher, the Shulhan Arukh consist of four sections :

- 1) ORAH HAYYIM ("The Way of Life"), containing the rules and practices governing Jewish daily life, prayer, benedictions, Sabbaths and festivals;
- 2) YORE DEA ("Instruction in Knowledge"), containing laws governing matters prohibited and permitted, such as ritual slaughter, forbidden and permitted foods, pollution and purity;
- 3) EVEN HA-EZER ("Rock of Aid"), laws dealing with personal and marital relations, divorce, etc.;
- 4) HOSHEN HA-MISHPAT ("The Breastplate of Judgement") dealing with law-courts, purchase and sale, torts, damages, inheritance, etc.

While the four volumes of the TURIM are rather detailed and engage in discussions of legal niceties, the SHULHAN ARUKH is brief and to the point, and hence of greater immediate use to Jewish legal authorities and others concerned with the application of Jewish traditional law.

The author of the SHULHAN ARUKH, Rabbi Yosef Caro, was born in Spain in 1488 and left the country with his parents four years later upon the expulsion of the Jews from Spain. His childhood and early maturity were spent in European Turkey. Later he went to the Land of Israel and settled in Safed (Zefat) which had become the spiritual center of Jews. Rabbi Yaaqov Berab, one of the leading residents and Jewish legal luminaries of the city, renewed the Talmudic practice of rabbinical ordination by the laying on of hands. Rabbi Yosef Caro, who had already had a distinguished rabbinical career in Europe, was one of the first to be ordained in this way. He afterwards became the head of the Safed Rabbinical Court and Rabbinical Academy. Here he composed his works on Halakha (Traditional Jewish Law). These include his Commentaries (KESEF MISHNE) ("Secondary Tribute") on the earlier code MISHNE TORA or YAD HAZAKA ("Repetition of the Tora" or "Strong Hand") by Maimonides, and BET YOSEF ("House of Yosef") on Rabbi Yaaqov ben Asher's TURIM. Later came the SHULHAN ARUKH, which consisted mainly of the conclusions reached in his earlier BET YOSEF. He also corresponded extensively on Jewish legal issues with rabbis abroad. Himself a cabbalist and a leading member of the cabbalist circles then centred in Safed, he wrote a mystical work entitled MAGGID MESCHARIM ("The Upright Speaker").

Rabbi Yosef died in 1575 at the age of 87 and was buried in Safed. The main purpose of the SHULHAN ARUKH was to provide a guide to Jews throughout the Dispersion; presenting HALAKHA in the light of the deliberations and novellae which had emerged in Jewish legal literature after the publication of the MISHNE TORA of Maimonides. In its original

VIEW OF SAFED (ZEFAT) IN UPPER GALILEE

צפת בגליל העליון

THE STAMP WAS DESIGNED BY E. WEISHOFF, BAT YAM

הבול צויר ע"י א. ויטהוף, בת ים